

Finále reformy veřejné správy má vypadat jinak

Koncepci dokončení reformy veřejné správy i aktuální pokrok v RUD komentuje 2. místopředsdkyně SMS ČR Věra Kovářová

Koncepce dokončení reformy veřejné správy je na světě! Chtělo by se zoolat: „Konečně!“ My však dodáváme „Ano, konečně, ale v této podobě?“ SMS ČR totiž nesouhlasí s řadou kroků v ní uvedených.

40 let jsem žila v Praze. Vše měl člověk tzv. „u nosu“ - dopravní spojení, školy, kroužky, sportoviště, divadla i kina. A kam o víkend? Samozřejmě ven z města na venkov za jeho krásami. Tehdy jsem nechápala, jak obyvatelé venkova mohou žít bez městské vybavenosti, jak mohou bydlet v místě, kam autobus jezdí jen ráno a večer. Vše jsem pochopila až s odstupem, jako obyvatelka malé obce a posléze jako její starostka. Co je ve městě samozřejmostí, je pro venkov otázkou dobrovolníků, kteří si vše dělají sami - kulturu, sport, společenské dění. Vše je složitější, a přesto jsou obyvatelé venkovu věrní a zůstávají zde - mají vztah k místu, tradicím i lidem. Ale i venkov má dvě tváře. Žiji v satelitní obci nedaleko velkoměsta a mám možnost srovnání i s těmi ostatními na Slovensku, ve Slezsku, či v Pošumaví, ležícími v přírodě, ale s mnoha problémy, které dělají každodenní život složitým.

Tyto zkušenosti mne vedou k názoru, že bez vzájemného soužití a rozvoje jak měst, tak i venkova to do budoucna nepůjde. Zásahy státu nesmí vést k zaostávání venkova, porušila by se tím skomírající rovnováha rozvoje naší země. Zohledňuje tuto skutečnost nová „Koncepce“?

Jakýmsi zaklínadlem pro podpoření reformy čehokoli je slovo „efektivnost“. To platí i o nové „Koncepci“, jejímž cílem je právě zvýšení efektivnosti veřejné správy. Z pohledu člověka se zkušenostmi z obou „světů“ (velkoměsta i venkovského) mohou říci, že ne vždy to, co je efektivní,

vede k finanční úspoře. A ani to, co je tzv. efektivní dnes, nezaručuje stálý růst a budoucí rozvoj. Znamená efektivnost vždy opravdové úspory? Bude úsporou mrtvých venkov?

A co se vlastně pod rouškou efektivnosti v záměru dokončení reformy veřejné správy objevuje? Reálně hrozí odebrání některých agend, rušení stavebních úřadů či matrik a mnoho dalších změn. Místo přibližování jde o vzdalování se služeb občanům a o přenášení nákladů právě na občana. Je-li efektivnost synonymem úspor na straně státu, a v tomto případě by se jednalo o úspory nepatrné, pak se mohou mnohonásobně prodražit upadáním a vylidňováním venkova, který pro občany i podnikatele bude ztrácat na atraktivitě. S tímto SMS ČR nemůže souhlasit.

Dalším nebezpečným bodem „Koncepce“ je tvrzení, že máme mnoho obcí. Často s dodatkem - ve srovnání se zeměmi EU. Znamená to tedy, že je to špatně? Není možno zohlednit historický vývoj a současný stav? A sebevědomě říci - ne, nemáme. Obcí je v ČR tolik, kolik si naše sídelní síť vyžaduje pro efektivní správu území. ČR nelze přirovnávat k žádné jiné zemi v Evropě - nemáme Alpy, velké řeky ani polopouště, což jsou všechno důvody pro vznik větších obcí a velkých bloků neosídlených ploch. Máme malebnou a zemědělsky i sídelně příznivou krajinu, jejíž správa si vyžaduje také správce - starosty. Tam kde není starosta, obec chřadne. SMS ČR proto v žádném případě nedopustí násilné slučování obcí.

Tam kde není starosta, obec chřadne.

Před zhruba 8 lety jsme slyšeli, že je nesmysl měnit zákon o rozpočtovém určení daní, že velká města nabízejí 6,5x víc než ostatní obce a proto si peníze zaslouží. Pátek třináctého je pro většinu symbol nešťastného dne. Pátek 13. 7. 2012 je však pravým opakem. V Poslanecké sněmovně totiž prošla dlouho očekávaná novela zákona, která tento rozdíl snižuje. Většina obcí získá více peněz. S penězi musíme spojit i sebevědomí. Kdo jich má přiměřeně, má i sebevědomí, hrdost a odpovědnost dobrého hospodáře. Veřejnost zase vykonává pečlivý dohled. Proto je RUD velkou nadějí, že se obce nedají, že dokážou lépe a efektivněji využívat své spravedlivě nárokováné prostředky a že dokáží vytvořit model dobré správy veřejných statků.

Mohlo by se zdát, že slovo starostů obcí a menších měst něco platí. Nová „Koncepce dokončení reformy veřejné správy“ nás vyvádí z tohoto omylu a dává tušit, že o starostech bude slyšet i po schválení novely zákona o RUD. Město a venkov musí žít a rozvíjet ve vzájemné shodě a využívat svých výhod. Jedině pak bude platit: **bohatý venkov, bohatý stát!**

Ing. Věra Kovářová
2. místopředsdkyně SMS ČR

Jak dokončit reformu veřejné správy?

Nejnovější Koncepce dokončení reformy veřejné správy z dílny ministerstva vnitra budí značné rozpaky

Vznik krajů, přijetí zákona 128/2000 Sb. o obecním zřízení, zánik okresních úřadů či vznik sítě obcí s rozšířenou působností fungujících ve smíšeném modelu veřejné správy. To vše jsou etapy dlouhodobé reformy veřejné správy, která se v naší zemi uskutečňuje již dvě desetiletí. Snaha o dokončení tohoto složitějšího procesu byla avizována na sklonku loňského roku, kdy ministerstvo vnitra zveřejnilo Analýzu aktuálního stavu veřejné správy, která se stala východiskem pro zpracování Koncepce dokončení reformy veřejné správy, jejíž meziresortní připomínkové řízení proběhlo na začátku letošního léta.

Sdružení místních samospráv ČR se připomínkování tohoto dokumentu účastnilo velmi aktivně. Řada navrhaných opatření se totiž postavení obcí a měst dotýká opravdu výrazným způsobem. Podívejme se nyní na některé nejdůležitější body. Co přirozeně zástupce obcí zajímá nejvíce, jsou opatření, kterými chce ministerstvo vnitra dokončit reformu veřejné správy. Základním „mottem“ celého 42 stránkového materiálu je zvýšení efektivity výkonu veřejné správy. Slovo efektivita jakoby zaznívalo z každého dokumentu z produkce ústředních orgánů státní správy. Stal se z něj oficiální důvod pro zavádění nejrůznějších změn, z nichž mnohé mají negativní dopad na občany v regionech. Opatření, jejichž zaváděním se má dosahovat oné efektivní veřejné správy, jsou v dokumentu rozděleny do tří základních okruhů: 1. modernizace veřejné správy a základní otázky reformy ústřední státní správy, 2. reformní kroky v oblasti územní veřejné správy a 3. financování výkonu státní správy v přenesené působnosti.

Jak zmodernizovat veřejnou správu?

První okruh opatření zabývající se právě možnostmi modernizace veřejné správy a reformou ústřední státní správy (minis-

terstev a dalších státních úřadů) by čtenář očekával jako nejnepatřnější a nejpropracovanější část koncepce. Bohužel je tomu právě naopak. Kroky k dosažení reformního cíle jsou dosti neurčité. Ostatně stačí podat jejich výčet: 1. Optimalizace rozsahu působnosti ústřední státní správy; 2. Procesní modelování agend; 3. Standardizace agend; 4. Projekty eLegislativa, eSbírka; 5. Kvalita ve veřejné správě; 6. Snižování byrokratické zátěže.

Z výčtu je patrné, že jde o opatření, jejichž společným jmenovatelem je snaha o zjednodušení, zpřehlednění a odstranění duplicit, tedy činností, které mohou být úředníky vykonávány dvakrát. O nezbytnosti takových snah vůbec nelze pochybovat, nicméně zcela schází návrhy, jak těchto důležitých změn v ústřední státní správě dosáhnout. Ve srovnání s obecností návrhů dotýkajících se ministerstev nás překvapí konkrétní návrhy s přímým dopadem na obce a města. Vzájemné srovnání nejlépe ilustruje následující tabulka.

Na následujících řádcích popíšeme odůvodnění některých z výše uvedených opatření – vybrali jsme ta nejvýznamnější, která by zasáhla do fungování obecního zřízení. Jako prvním se budu věnovat navrhanému **zrušení kategorie obcí s pověřeným obecním úřadem**. To je vysvětleno tak, že tyto obce vykonávají v porovnání s ostatními kategoriemi obcí v přenesené působnosti nejužší rozsah činností. Za žádoucí je navíc považováno vytvořit zjednodušenou strukturu výkonu přenesené působnosti s těmito úrovněmi: obec s základní působností – obec s rozšířenou působností – kraj. Jistou relevanci má samozřejmě i ekonomický aspekt navrhaného kroku - zrušení kategorie obcí s pověřeným obecním úřadem by za stávajících podmínek přineslo úsporu ve výši 128,57 milionů Kč.

Významné změny by se měly odehrát také na úseku matrik. V současné době vykonává státní správu v této oblasti 1 275 matričních úřadů. Loňské šetření odboru veřejné správy, při kterém byla zjišťována frekvence a časová náročnost jednotlivých matričních událostí a úkonů, ukázalo, že mezi počty matričních úkonů a jejich časovou náročností byly na jednotlivých matričních úřadech výrazné rozdíly. To je podle navrhovatele dostatečně pádným důvodem pro redukci matričních úřadů, od níž si slibuje zkvalitnění výkonu státní správy na tomto úseku. Při redukci se bude vycházet ze stanoveného kritéria, kterým bude počet matričních zápisů a dalších matričních činností (přihlédne se rovněž k umístění historických objektů vhodných pro uzavírání manželství, ústavů sociální péče, domovů důchodců a léčen dlouhodobě nemocných a dopravní dostupnosti matričního úřadu pro občany). **Redukce matričních úřadů** by měla být provedena k 1. lednu 2015 a to i navzdory veřejně deklarované celostátní úspoře okolo 12 milionů Kč, která je ve srovnání s celkovým objemem státního rozpočtu zcela nepatrná.

Další reformní kroky by se měly týkat stavebních úřadů. Pro jejich vznik – stejně jako v případě obcí s pověřeným obecním úřadem a matričních úřadů – nebyla uplatněna žádná kritéria. Přenesená působnost na stavebních úřadech přitom podle autorů Koncepce představuje výkon vysoce specializované a komplexní správní agendy vyžadující práci odborně proškolených a specializovaných úředníků se zvláštní odbornou způsobilostí a náležitou praxí v oboru. Současně platí, že čím je obec větší, tím je výkon specializované správní agendy levnější. S tím také souvisí i vyšší specializace jednotlivých úředníků pro jednotlivé agendy a kvalitnější výkon

Návrhy opatření k reformě ústřední státní správy	Návrhy opatření k reformě územní samosprávy (obce)
Optimalizace rozsahu působnosti ústřední státní správy	Zrušení zákona č. 36/1960 Sb., o územním členění státu
Procesní modelování agend	Zrušení kategorie obcí s pověřeným obecním úřadem
Standardizace agend	Organizace přímých vykonavatelů státní správy v území
Projekty eLegislativa, eSbírka	Redukce matričních úřadů
Kvalita ve veřejné správě	Redukce stavebních úřadů
Snižování byrokratické zátěže	Omezení výkonu přenesené působnosti na obcích I. typu
	Výkon veřejné správy na území statutárních měst a hl. m. Prahy
	Omezení platnosti veřejnoprávních smluv
	Přenesení přestupkové agendy z obcí I. typu na obce s rozšířenou působností

přenesené působnosti. Z těchto důvodů se proto navrhuje **výrazná redukce stavebních úřadů** na obce s rozšířenou působností – v současnosti existuje celkem 618 stavebních úřadů, přičemž redukce by se dotkla 2/3 z nich.

Zpracovatel se věnoval rovněž problematice omezení výkonu přenesené působnosti na obcích I. typu. Tyto obce by měly přenesenou působnost vykonávat pouze v nezbytném rozsahu (tzn. obrana státu, krizové řízení, ochrana před povodněmi, otázka voleb, informační povinnosti spojené s výkonem přenesené působnosti atd.). Mělo by dojít k postupnému přenášení jednotlivých kompetencí z úroveň obcí se základní působností na úroveň obcí s rozšířenou působností. Ty by v důsledku změny nevykonávaly žádné nové agendy – vykonávají je totiž již dnes (ve svém „vlastním“ obvodu), nově by je ovšem vykonávaly navíc v rámci svého správního obvodu obce s rozšířenou působností.

Velkou důležitost má rovněž **problematika koordinačních veřejnoprávních smluv**. Tento institut byl zaveden v roce 2002 novelou zákona o obcích jako dočasný prostředek pro řešení situace, kdy po ukončení činnosti okresních úřadů některé obce nebyly schopny zabezpečit výkon přenesené působnosti v plném rozsahu a kvalitě. V současnosti však běžně dochází k tomu, že obce tento nástroj využívají pro trvalé zajištění výkonu přenesené působnosti, o čemž svědčí skutečnost, že nejvíce smluv je uzavíráno na dobu neurčitou. To vede k tomu, že počet platných veřejnoprávních smluv se stále zvyšuje. Nejvyšší podíl přitom tvoří smlouvy k výkonu přenesené působnosti na úseku projednávání přestupků. Dlužno dodat, že tato praxe je v menších obcích uznávána jako velmi kvalitní instrument výkonu veřejné správy.

Nicméně tato skutečnost přiměla autory Koncepte k předložení návrhu na přenesení agendy přestupků na úroveň obcí s rozšířenou působností. Toto opatření by mělo přinést několik výhod, mezi něž patří i to, že bude větší možnost provádění společného řízení o přestupcích jednoho pachatele a že pro krajské úřady budou příznivější podmínky pro metodickou a kontrolní činnost. Výkon státní správy na úseku projednávání přestupků by se měl také stát celkově „spravedlivějším“, neboť by již nemělo docházet v takové

míře k nedůvodným rozdílům v rozhodování.

Financování státní správy v přenesené působnosti

Reformovat systém financování výkonu státní správy v přenesené působnosti je trvalým požadavkem Sdružení místních samospráv ČR. Zpracovatel Koncepte vidí nejpotřebnější kroky především v 1. nastavení vazeb mezi odpovědností resortů za rozsah přenášených agend na územní samosprávné celky a poskytované finanční prostředky a 2. proplácení přeneseného výkonu prostřednictvím standardů.

Pokud jde o první z uvedených opatření (nutno podotknout, že popis jeho podstaty je značně kostrbatý), spočívá v tom, že ministerstvo financí by mělo navrhnout rozdělení příspěvku na výkon státní správy v přenesené působnosti do rozpočtových kapitol jednotlivých resortů. Tento krok umožní zprůhlednění vazby mezi objemem přenesené působnosti a výší hrazeného příspěvku ze strany jednotlivých resortů. Vychází se z předpokladu, že dosavadní stav – kdy je přenesený výkon státní správy financován prostřednictvím příspěvku – již není uspokojivý. Příspěvek má totiž charakter neúčelové a nezúčtovatelné dotace, u které není sledován způsob skutečného využití finančních prostředků. Územní samosprávy jej mohou využívat dle svého uvážení a stát nemá o finančních prostředcích poskytnutých na výkon státní správy v přenesené působnosti žádný přehled.

Spokojeny se současným stavem ovšem nejsou ani obce, kterým se nezamlouvá výše příspěvku na výkon přenesené působnosti. Koncepte proto přichází s dalším krokem, který by měl vnést do této konfliktní oblasti jasno. Je jím návrh na financování výkonu přenesené působnosti pomocí standardů. V tomto modelu financování by mělo být jednoznačně určeno, co a v jaké kvalitě bude stát po územních samosprávních celcích požadovat a jakou částku za to zaplatí. Na rozdíl od současného stavu tak by měl stát hradit jen ty činnosti, které si u obcí „objednal“ a které územní samosprávy opravdu vykonaly.

Změny, které Koncepte přináší, jsou velmi zásadní a zejména postavení malých venkovských obcí se dotknou citelným způsobem. Je vysoce sporné, zda je navrhovaná opatření možné vnímat izolovaně pouze ve světle požadavku na efektivnost veřejné správy a odhlížet

3 otázky pro:

RNDr. Arnoštka Ženčáková starostka Vysokých Studnic

Myslíte si, že výkon státní správy v současném objemu se na malé obci dá zdárně vykonávat?

Ne vždy jde vše hladce, což mohu jako uvolněná starostka obce s téměř čtyřmi sty obyvateli potvrdit. Mnohem hůře však na tom jsou neuvolněné kolegyně a kolegové, kteří veškerou agendu vykonávají po práci a jakékoliv zavádění změn jim činí značné problémy. Svorně a bez rozdílu nyní bojujeme se zaváděním základních registrů, které jsou uživatelsky velice náročné. Ke všemu jsou sice manuály, ale kdo z nás starostů na malých obcích má tyto mnohasetstránkové dokumenty studovat?

Využíváte ve Vysokých Studnicích institut veřejnoprávních smluv?

Tato otázka přichází jako na zavolanou, neboť jsme čerstvě uzavřeli veřejnoprávní smlouvu ve věci přestupkové agendy s nedalekým městem. Ve Vysokých Studnicích totiž dlouhodobě řešíme problémy s jedním nepřizpůsobivým občanem a postupně již pro nás bylo téměř nemožné vůbec sestavit přestupkovou komisi, neboť s ohledem na velké množství sporů je velké množství občanů označováno za podjaté. Již nyní se ale ukazuje, že se uzavřená veřejnosprávní smlouva osvědčila, přestože příslušné místní poplatky nejdou do našeho obecního rozpočtu. Byla by škoda zrušit tuto fungující praxi v důsledku probíhajících snah o dokončení reformy veřejné správy.

Jak se díváte na metodickou spolupráci s krajským úřadem? Funguje to na Vysočině?

Nemohu zevšeobecňovat. Co se například dotýká účetnictví obcí, zde nemám výhrad. I když jsme prošli složitými debatami s krajem, nakonec se nám úředníky podařilo přesvědčit, že vzájemná metodická spolupráce je ku prospěchu obou stran. Dnes to funguje téměř na výbornou. V ostatních oblastech výkonu státní správy bychom však pomoc určitě uvítali. Na malé obce se valí jedna nová povinnost za druhou a člověk často nedělá nic jiného, než studuje nové předpisy a nařízení. Případá mi to vše jako neustálá snaha o slučování malých obcí a jejich vymazání z mapy. S tím jako starostka malé obce nemohu souhlasit.

Pokračování na další straně ▼

přítom od dalších relevantních souvislostí. Zbývá proto doufat, že se ještě podaří ovlivnit finální podobu této koncepce tak, aby důsledky její realizace byly pro venkov co nejpříjemnější. A že se také patřičným způsobem pohlédne na velký potenciál úspor ve sféře ústředních orgánů státní správy. Rezervy, které jsou průběžně v poslední době odhalovány, ukazují, že

i zde existuje prostor, který násobně převyšuje možnosti úspor v prostředí samospráv. Hrozba odebrání agend a činností, které hodlá ministerstvo vnitra centralizovat z obcí nižšího typu, je dalším omezením dostupnosti služeb na venkově a klade nové finanční i časové nároky na obyvatele venkova. Sdružení místních samospráv s takovými návrhy proto nemůže

souhlasit a zasadit se i v nadcházejícím období, aby tyto neuvážlivé návrhy nebyly zapojeny do průběžně zpracovávané legislativy.

Mgr. Jan Bartonička
legislativní analytik SMS ČR

Mgr. Tomáš Chmela
tajemník SMS ČR

Předsednictvo SMS ČR: „Zákonodárci, podpořte RUD!“ Novela RUD uhání mílovými kroky vpřed. Nesmí však vyvolat novou diskriminaci.

Roky trpělivého jednání, ale i odozvědných akcí ve prospěch více než 6000 obcí a měst. Tak by se dala charakterizovat retrospektiva aktivit SMS ČR, která zazněla v úvodu druhého letošního jednání předsednictva SMS ČR. Jak připomněl předseda SMS ČR Josef Bartonička, „velmi obtížný proces cesty za novým RUD, plný nepřijemných kompromisů, nyní nabral svou rychlost.“ 30. května novelu klíčového zákona schválila vláda, 13. července prošel většinou 158 hlasů Poslaneckou sněmovnou a zanedlouho bude předložen ke schválení Senátu s předpokládaným kladným výsledkem.

Zdálo by se, jako by roky trpělivého přesvědčování zákonodárců napříč politickým spektrem ani neexistovaly, a že příslušný návrh patří k těm nejméně sporným. I přesto se však v krátkém čase mezi druhým a třetím čtením v Poslanecké sněmovně, tedy zejména v červnu a v první polovině července objevila celá řada dezinterpretací a škodlivých kampaní, které měly za cíl odvrátit pozornost od historické změny ve financování obcí a měst. Prvním takovým pokusem byla snaha vnutit starostům názor o „zanedbatelnosti“ změny v RUD tím, že souběžně schvalovaná úprava sazeb některých daní (např. DPH) nakonec negativně ovlivní očekávané navýšení příjmů. SMS ČR obdrželo v této věci písemnou garanci ministra financí Kalouska, která byla následně rozeslána všem obcím a městům. Zde opět potvrdil již dříve dohodnutá fakta,

tedy že koeficient sdílení bude úměrně ponížěn o dodatečný výnos ze zvýšení předmětných daní. To však nikterak neovlivní odhadované navýšení příjmů. Další z připomínek těch, kteří neustále odvraceli pozornost od pozitivních dopadů reformy financování obcí, bylo zpochybnění předpokládané výše koše sdílených daní 129,5 miliard korun, která má být v roce 2013 určena obcím prostřednictvím RUD. Jak bylo mnohokrát zopakováno, jedná se v tomto případě o oficiální makroekonomickou prognózu ČR, která je podkladem pro ústřední orgány státní správy a rovněž pro obce a města. Je však pochopitelné, že jakýkoliv výhled výběru daní je v čase proměnlivý a konečný stav se v jednotkách procent směrem nahoru i dolů může od odhadu odlišovat. Zkušení starostové s touto informací takto při rozpočtování nakládají.

Kromě nejrůznějších úhybných kampaní řešilo SMS ČR na počátku letošního léta i závažnou legislativní chybu, kterou návrh RUD projednaný 30. května vládou, skutečně obsahoval. Jednalo se o strop kritéria rozloha katastrálního území obce ve výši maximálně 3 hektary na 1 obyvatele. Tato drobná úprava, která se v původním návrhu novely RUD nevyšketovala, znamenala faktické snížení daňových příjmů více než tří set obcí s vyšší plošnou výměrou katastru. Není potřeba zdůrazňovat, že se návrh dotknul především dlouhodobě znevýhodňovaných pohraničních obcí s malým počtem obyvatel, které již nyní vykonávají samosprávu s velkými obtížemi. Tento návrh vzešel z koaličních úmluv, které předcházely vládnímu a par-

Místopředseda SMS ČR Jan Pijáček a tajemník SMS ČR Tomáš Chmela při jednání rozpočtového výboru v Poslanecké sněmovně

lamentnímu projednávání a byl vzdán tomu, co předsednictvo SMS ČR podpořilo a vyzvalo zákonodárce v Poslanecké sněmovně i v Senátu ke schválení této potřebné změny. V mezichase mezi druhým a třetím čtením v Poslanecké sněmovně proto proběhla řada aktivit, jednání a iniciativ za zmírnění nevhodně zvoleného kritéria. Naléhavý požadavek SMS ČR byl nakonec vtělen do pozměňovacího návrhu poslance Vilímce, který strop rozlohy obce omezil na 10 ha na 1 občana. V této podobě byl schválen ve třetím čtení jako součást novely RUD.

Závěrem uvedme informaci předsedy SMS ČR Josefa Bartoničky v dopise adresovaném poslancům v polovině července: „...cílem starostů sdružených v naší organizaci vždy bylo, a je i nadále, odstranění diskriminace menších měst a obcí, zastavení financování čtyř největších měst na úkor menších samospráv a nastavení systémového dělení daní mezi samosprávy“. Tento závazek nehodlá SMS ČR opustit ani v období po přijetí novely zákona o RUD.

Mgr. Tomáš Chmela
tajemník SMS ČR

Spolupráce malých obcí je cestou kupředu

Rozhovor s Ing. Mgr. Janem Sedláčkem, starostou obce Křížánky (Vysočina)

Právnícké, veřejnosprávní a lesnické vzdělání je v kombinaci s výkonem funkce starosty na malé obci unikátní kombinace. Jan Sedláček pro obec nasbíral již nejedno ocenění v nejrůznějších soutěžích, zavedl mezi občany důsledné komunitní plánování a s nadsázkou můžeme prohlásit, že je prototypem úspěšného starosty. Jak se na postavení malých obcí dívá služebně nejmladší člen Předsednictva SMS ČR? O tom se dozvíme na následujících řádcích...

Byl jste jedním z členů pracovního týmu, který připravoval a připomínkoval Koncepti dokončení reformy veřejné správy. Jak přípravy probíhaly a jak v procesu dopadly vznesené připomínky SMS ČR?

V pracovním týmu se mi nepochybně dobře, protože právě v době, kdy jednání probíhala, jsem byl více než vytížen prací v naší obci. Bylo hodně těžké najít si čas na pracovní schůzky, natož pak na důslednou přípravu. Přitom připomínkování takto důležitého dokumentu by ideálně vyžadovalo práci člověka, který by se věnoval pouze této činnosti. Navíc nejsem zrovna přesvědčený, že stávající model veřejné správy je ten správný a zda tento model by byl po realizaci uvedeného dokumentu lepší. Ale nevím také, který systém je vlastně nejlepší. Politická reprezentace se před mnoha lety rozhodla jít určitou cestou. Ta cesta není ani ta nejlepší a ani ta nejhorší. Dokument samotný vychází z politického zadání a současné tendence šetřit. Předpokládají se poměrně velké změny, které se dotknou všech obcí. Hlavně pro obyvatele menších ale i středně velkých obcí by případné změny navržené v koncepci znamenaly výrazné zhoršení dostupnosti příslušných správních orgánů. Tohle jsme jako zástupci SMS ČR neustále zdůrazňovali, ale nebylo to příliš bráno v potaz.

Z uvedeného vyplývá, že Koncepti dokončení reformy veřejné správy není ideálně propracovaným dokumentem. Můžete zmínit největší slabiny tohoto záměru?

Hodně mě mrzí, že se dokument vůbec nevěnuje meziobecní spolupráci a nepodporuje udržení stávající sídelní struktury. Myslím si, že dokument je spíše další etapou změn ve veřejné správě než skutečným dokončením reformy. Koncept se věnuje hlavně výkonu přenesené působnosti, kdy velká část agendy by měla přejít až na ORP.

Jak by podle Vás mělo ideálně vypadat dokončení reformy veřejné správy v ČR?

To je těžká otázka. Myslím, že ten nejlepší recept na fungování veřejné správy nikdo nezná a ani znát nemůže. V podmínkách naší země, které jsou v Evropě naprosto netypické, je velmi těžké stanovit to nejlepší. Těžko můžeme převzít nějaký příklad ze zahraničí.

Je také otázkou, zda je vůbec tzv. smíšený model veřejné správy v podmínkách naší země to nejlepší. Záleží také na prioritách politické reprezentace... A je také otázkou, nakolik je při neustále se zhoršujících podmínkách do budoucna udržitelný současný počet malých obcí. Je nezbytně nutné, aby nedošlo k násilnému slučování malých obcí. Model střediskových obcí zde již jednou byl a rozhodně nepatřil k těm, které by se osvědčily. Po roce 1990 došlo k dezintegračnímu procesu, kdy se obnovilo velké množství malých obcí. Tyto obce zde tedy opět více jak 20 let fungují, lidé v nich žijí a chtějí si rozhodovat o svých problémech sami. To musí zůstat zachováno. Avšak řadu věcí by mohly řešit obce společně v rámci meziobecní spolupráce. ... Ani toto téma však není jednoduché. Při diskuzích o dalším osudu malých obcí se občas objevuje příklad Francie, kde je výrazně podporována spolupráce malých obcí mezi sebou. Právě na příkladu Francie však poukazují někteří odborníci na veřejnou správu na malou efektivitu ve využívání veřejných prostředků.

V SMS ČR je o Vás známo, že se stavíte poměrně kriticky k vykonávání některých agend v přenesené působnosti na nejmenších obcích? Můžete uvést nějaký příklad nesprávného rozhodování?

Já chápu důvody, proč si chce řada starostů malých obcí ponechat co největší rozsah agend v přenesené působnosti u sebe na obecním úřadě. Docela i chápu argument, že i pro občany obcí je jednodušší, řešit si třeba povolení ke kácení stromů na svém úřadě. Dokážeme však skutečně kvalitně vykonávat všechny agendy přenesené působnosti? K řadě úkonů se dostáváme třeba jen jednou za rok, k některým úkonům třeba jen jednou za volební období. Je velice jednoduché v tomto případě udělat chybu. A než tento úkon uděláme, musíme zbytečně ztrácet čas prohledáváním zákonů, které se neustále mění, čtením snad aktuálních metodických pokynů, voláním o radu na krajský úřad či na ORP.

Ing. Mgr. Jan Sedláček, *1974

starosta obce Křížánky (kr. Vysočina), 359 obyv., absolvent MZLU (lesní inženýrství), Bratislavská vysoká škola práva (obecné právo), profesí projektant v lesním hospodářství a posléze analytik; koníčky: běh, informační technologie, rodina.

Problémy však mohou nastat i v případě častějších úkonů. Příkladem může být i povolování kácení dřevin rostoucích mimo les. Dříve o tomto často rozhodnutí hlasovalo zastupitelstvo obce. Řada starostů také tvrdí, že nepovoluje nic, protože mají rádi stromy. Jiní starostové zase povolují vše, protože se třeba obávají případné náhrady škody při pádu „nepovolené“ dřeviny.

Bylo by určitě lepší, pokud by starosta strávil tento čas péčí o rozvoj obce. Myslím si, že pak je lepší skutečně tuto méně obvyklou agendu převést na úřady, kde se bude vykonávat častěji.

Jste funkčně nejmladším členem předsednictva SMS ČR, jakým směrem by se podle Vás měla naše organizace ubírat?

Pevně věřím, že SMS ČR bude stále více záštitou pro malé a střední obce. SMS ČR by mělo zůstat apolitickým subjektem. Cítím, že vše směřuje k tomu, že nás začínají brát jako silného partnera opravdu všechna ministerstva.

Vaše obec i Vy sám jste držitelem četných ocenění. Můžete nám tyto úspěchy zmínit? Jaký je recept na zdárné řízení obce podle Jana Sedláčka?

(smích) Každá obec je jiná, každá má své specifické podmínky, problémy a možnosti rozvoje. Myslím si ale, že asi nejdůležitější je dobrá komunikace s veřejností. Nikde není nic ideálního. Ani u nás ne. Je však důležité nenechávat občany obce stranou. Ne všichni mají zájem komunikovat, ale většina o to zájem má. Toho je třeba využít. Skutečně vtáhnout co nejvíce

občanů do dění v obci. ... V obci fungují spolky a sdružení, které se starají o bohatý společenský život. Poslední roky se nám daří i v soutěži Vesnice Vysočiny. Kromě diplomů a uznání jsme v minulých letech obdrželi Bílou stuhu za činnost mládeže, Modrou stuhu za spolkový život a v letošním roce i Zlatou stuhu pro vítěze krajského kola. Letošní rok byl pro nás celkově úspěšný. Kromě úspěchu ve Vesnici roku jsme získali i bronzový stupeň Ceny za kvalitu ve veřejné správě udělovanou Ministerstvem vnitra.

Jak je patrné z předchozí otázky, vsadil jste při správě obce také na Místní agendu 21, lze ve stručnosti popsat tento přístup?

Místní Agenda 21 je programem obce, který tvořen za účasti a ve spolupráci s občany a organizacemi a jeho cílem je zajištění dlouhodobě vysoké kvality života a životního prostředí na daném místě. Tolik oficiální definice. V naší obci MA21 chápeme především jako snahu jak co nejvíce vtáhnout veřejnost do dění v obci. V obci se pravidelně schází Poradní sbor, který je složený ze zástupců občanů. Sbor tvoří komunitní plán i strategii rozvoje obce na další roky. S veřejností projednáváme každý větší projekt, úpravy prostranství,

přípravy kulturních akcí atd. Pravidelně pořádáme veřejné fórum k rozvoji obce, kde občané definují deset největších problémů naší obce. Pro veřejnost není problém sejít se na brigádě a dobrovolně uklidit veřejné prostranství, vysázet nové stromy nebo třeba připravit náves na farmářské trhy. Myslím si, že program MA21 je ideální právě pro malé obce, kde mají lidé k sobě blíž. A řada starostů se tímto programem vlastně řídí bez manuálu MA21. Ono to vlastně ani není potřeba nutně někam škatulkovat. Řada Krajských úřadů však poskytuje na realizaci MA21 dotace a pak se škatulkovat musí. Proto se poslední dva roky snažíme zdarma metodicky pomáhat starostům okolních malých obcí při získávání finančních prostředků na realizaci programu MA21. Je přeci zbytečné, aby krajské prostředky na tyto aktivity směřovaly pouze do větších měst.

Děkuji za rozhovor
-tch-

SMS ČR, SMO ČR, SPOV, NS MAS: Venkov chce být důstojným místem pro život!

Atraktivní motto s důležitým obsahem. Tak by se dalo shrnout aktuálně formulované memorandum Venkov jako důstojné místo pro život, které přineslo důležitou proklamaci společného záměru všech organizací, které zastupují venkovskou populaci v ČR. Memorandum spolu s předsedy jednotlivých sdružení podepsala také představitelka senátní Stálé komise pro venkov, senátorka Jana Juřencáková. A co je hlavním obsahem? Cílem je zajistit vyvážený a udržitelný rozvoj venkovského prostoru s významným budoucím přispěním prostředků Společné zemědělské politiky EU. Podle signatářů memoranda je proto nutné, aby na rozvoj obcí a diverzifikaci podnikatelských aktivit na venkově směřovalo nejméně 50 % prostředků z budoucího Programu rozvoje venkova (2014–2020). Současně požadují, aby se sjednotily a zjednodušily žádosti o finanční prostředky z fondů EU a aby bylo DPH uznatelným nákladem při jakémkoli čerpání prostředků z fondů EU i pro obce a další subjekty, které nemají nárok na odpočet DPH.

-red-

Vrátit? Vrátit! Aneb Úvaha na téma církevního majetku Zamyšlení dlouholetého starosty Pavla Čížka nad osudem církevního majetku kdysi a nyní

Úvodem si položíme otázku. Jak vlastně vznikl církevní majetek? V naprosté většině z darů a zčásti z vlastního hospodaření s majetkem. Provoz církve a provoz jejích veřejných služeb - školství, zdravotnictví, sociální služby - byl hrazen převážně z „podílu na tehdejší daňové výtěžnosti“ - různé varianty známého desátku a poplatky - např. za svátosti. Uvědomme si, že ono zdravotnictví, sociální služby, školství a zčásti státní správu - např. matriční agendu původně prováděla církev a teprve postupně ji přebíral stát.

Dary: Nejcennějším majetkem byla v minulosti půda. Vlastníkem veškeré půdy byl původně v našem státě pouze panovník. Ten půdu začal propůjčovat svým družiníkům za podmínek, že s ní budou řádně hospodařit a zajistí z jejího výnosu to základní pro stát - jeho obranu. Z postupně vznikajících výnosů půdy měli oni družiníci a později z nich vzniklá šlechta odvádět panovníkovi daně. Zároveň takto panovník propůjčoval, ale častěji přímo

daroval půdu církvi. Vždy s podmínkou: postavení kláštera a např. uložení ostatků panovníka a služba mší za spásu jeho duše atd. (Spása byla nejen pro panovníka, ale i pro většinu obyvatel důležitější než pozemské statky, neboť oněch statků bylo minimum, život byl velmi krátký, do dospělosti přežil málokdo, život byl brán jako pomíjivý dar). Později začala vznikat města, kde působily městské církevní řády, zajišťující výše zmíněné veřejné služby. Řády žily z darů měšťanů, měst. Šlechta na svých panstvích pak také zakládá církevní stavby a přijímá kněze. Pozdější vlastník panství je patronem kostela a dalších činností ve farnosti - např. prvních škol. Zároveň vlastník panství propůjčuje půdu obyvatelům - zemědělcům s podmínkou řádného hospodaření, a to až do roku 1848. Po vzoru panovníka zakládá městečka a ponechává jim jen velmi omezenou samosprávu. Zároveň na svém území vykonává celou „státní správu“. Kostel - církev je pro něj velmi důležitá, proto se snaží přesně plnit své

patronátní povinnosti. Ví, že někteří jeho dědici mohou být rozhazovační, proto každou církevní stavbu zajišťuje majetkem - tedy nejcennější půdou. Do zemských desek

a později do katastrů nemovitosti je tedy část půdy zapisována na vlastníka - např. kostel, farnost apod. Kostel mohl být tehdy vlastníkem (viz často zmiňované instituty). V katastrech se tak objevují takzvaná beneficia, dobrodiní. Vlastník dobře věděl, že postavená stavba či založená instituce potřebuje prostředky na provoz a na opravy. Zavázal tedy k tomu své dědice. Na některých polích tedy hospodařili jeho dědici, ale věděli, že výnos z nich je určen na opravu kostela. Několik let výnos např. využili sami, ale pak opravili např. střechu či dostavěli za to věž. Na farních pozemcích hospodařil přímo farář, kryl z výnosu provoz kostela a farnosti.

Každá církevní budova, kostel, fara, stáj, stodola, statek měla příslušný majetek, z jehož výnosu byla financována. ...V dobách po válkách panovník často daroval některé církevní instituci zdevastované či konfiskované území, neboť věděl, že je zvelebí a zvýší mu daňový výnos. V dobách horších často církvi majetek odebíral. Tak to učinil i Josef II., který navíc církev osedlal povinnostmi státní správy. Cílem bylo posílení centralizovaného státu. Kněží byli vzdělaní, tedy kvalifikovaní, poctiví, neměli rodiny ani velké potřeby – nehrozila tedy korupce a farnosti byly financovatelné bez přísunu peněz z centra.

Po zrušení patrimoniálního zřízení v roce 1848 byla obcím dána samostatnost, začaly vykonávat část státní správy. Obce neměly kompetence k nějakému omezování majetku církve, ale bylo zvykovým právem, že se církevní majetek neprodával. Všichni věděli, kde je farní, kostelní, děkanské, řádové či zádušní pole a k čemu slouží. Podobně tomu bylo i ve městech, kde ale k prodeji církevních pozemků docházelo vzhledem k růstu měst.

Dnes bychom na mnoho pojmů potřebovali překladáč z češtiny do češtiny. Řekne-li se že něco vlastní církve, nevíme kdo přesně, která církevní osoba atd. Podstatou církve např. katolické je ale to, že ji tvoří mimo božských osob „boží lid“. Čili všichni pokřtění, kněží, světci a ve farnosti žijí a mrtví farníci. Čili když kostel patří v obci církvi – farnosti, patří všem pokřtěným i později chtějícím se pokřtít – i většině těch, kteří leží za obcí v zemi. Faráři do obce přicházejí a odchá-

zejí, kostel a farnost zůstává. Proč by tedy této „církvi“ nemělo být připsáno těch pár polí, lesů, a rozpadlých statků, z nichž stejně dnešní provoz a starost o památky nezaplatí?

Po roce 1948 přišli komunisté se zásadní změnou všech majetkových, z jejich pohledu, přežitků. Řády byly shledány neúčinnými, byly zrušeny, kněží byli posíláni do výroby a do vězení... Stát církevní majetek z velké části znárodnil a dokonce zákonem se zavázal, že „zajistí náboženské potřeby obyvatel“ a lépe se postará o církevní majetek... Tehdejší stát převzal tedy majetek a proklamativně řekl, že se o něj bude starat lid, myšleno tehdejší stát, „s péčí řádného hospodáře“. Bohoslužebné potřeby lidu stát „zajistil“ snížením počtu kněží – pouze někteří dostali státní souhlas a neměnný nízký plat. Každého z obyvatel odrazovali komunisté různými způsoby od jeho „náboženských potřeb“. Realita: stát využíval budovy (kromě kostelů) k jiným účelům. Velkou část budov využívaly s půdou státní lesy, statky, JZD. Poté je většinou opustily ve zchátralém stavu. „Péče řádného hospodáře“ je dodnes velmi dobře patrná. Po roce 1990 byl navrácen majetek řádům, ty většinou kláštery obnovily.

Za 20 let se ale dostal platností komunistického zákona náš stát do problému, neboť náklady na provoz církví vzrostly a po splnění zákonných podmínek může být nyní novou církví kdekdo a bude mít dle zmíněného zákona z dob socialismu právo na zajištění provozu.

Návrh současného zákona o majetkovém vyrovnání je nastaven pro stát výhodně v dlouhodobém horizontu, neboť se za určitou dobu zbaví financování církví a ulehčí se mu v dotacích na údržbu církevních památek. Navíc bude moci zpeněžit nevydaný majetek... Z náhrady za nevydaný majetek (většinou římskokatolický), budou financovány i ostatní církve...

A mé osobní stanovisko? Není mi lhostejný názor mnoha našich předků. Nejsou pro mě bezvýznamné poslední vůle stovek těch, kteří odkázali svůj majetek církvi s přáním, aby se za jejich spásu v příštích staletích modlila. Tito lidé stavbou např. kostelů vtělili prostřednictvím tehdejších umělců a řemeslníků své přesvědčení a víru do hmoty, do dnešních památek. My dnes můžeme svou úctu k předkům také zhmotnit, v tomto případě prostřednictvím zákona o majetku, jehož velká část půjde právě na údržbu zmíněných památek.

Ing. Pavel Čížek
starosta Spáleného Poříčí (Plzeňský kraj)

Nové osobnosti SMS ČR se představují

První polovina letošního roku znamenala rozšíření řad naší organizace

Volební krajská shromáždění, ale i Předsednictvo SMS ČR rozhodovaly o personálních změnách s cílem dále zlepšit chod naší organizace. Karlovarský a Liberecký kraj tak znají své nové předsedy, obsazeno bylo také uprázdněné místo předsedy Pracovní skupiny pro životní prostředí a personální doplnění zažilo i samo Předsednictvo. Také kolektiv Hlavní kanceláře je opět početnější. Využili jsme prostoru a oslovili dotyčně s žádostí o stručné představení...

Jan Sedláček

Člen Předsednictva SMS ČR

Křížánky, ve kterých starostují, leží v Kraji Vysočina. Vystudoval jsem lesní inženýrství na Lesnické fakultě MZLU Brno, dále obor Veřejná správa na Právnické fakultě MU

Brno a obor Právo na Bratislavské vysoké škole práva. Starostou obce jsem druhé volební období, předtím jsem byl jedno volební období místostarostou. Křížánky jsou poměrně malou obcí v srdci Žďárských vrchů. K dnešnímu dni máme 380 trvale bydlících obyvatel. V obci je však téměř 230 trvale neobydlených nemovitostí – většinou chat a achalup...

Mezi největší úspěchy obce patří titul Vesnice Vysočiny 2012 a 3. místo v celostátní soutěži Vesnice roku 2012. Obec také od roku 2005 realizuje program Místní Agenda 21. ...

Je jasné, že po schválení zákona o rozpočtovém určení daní bude asi velice těžké najít pro činnost SMS ČR další takto silné téma, které by oslovilo tolik představitelů obcí. I když boj o další osud tzv. RUDu asi nikdy neskončí (špatně dopadl pro některé malé obce a stále všichni víme, že není ideální)... Osobně bych byl proto rád, pokud by mezi další cíle SMS

ČR patřilo výraznější zakotvení některé z forem meziobecní spolupráce v našem právním systému. Myslím si, že právě v této spolupráci je šance pro náš venkov, pro zachování skutečné samosprávy i na těch nejmenších obcích... (kráceno)

Karel Dvořák

Legislativní analytik SMS ČR

V roce 2010 jsem úspěšně ukončil studium na Právnické fakultě Univerzity Karlovy v Praze. Během svého studia jsem absolvoval mimo jiné roční stáž na Univerzitě v německém Heidelbergu. Ve své praxi se věnuji především právu soukromému se zaměřením na právo duševního vlastnictví. Součástí právního týmu SMS ČR jsem od dubna 2012.

Karel Ferschmann

Předseda Pracovní skupiny SMS ČR pro životní prostředí

Neuvolněným starostou obce Němčovice v Plzeňském kraji, která čítá 133 obyvatel, jsem deset let. Mám středoškolské vzdělání a živím se jako OSVČ, můj obor je dendrologie a ochrana přírody. Pokud jde o největší dosavadní úspěch ve funkci, uvedl bych, že se podařilo provést protipovodňová opatření v krajině a soudně vymáhat škody, způsobené pěstováním kukuřice nad obcí pro zemědělské společnosti. Výsledkem je, že se přestalo splavovat bahno lidem do domů, sklepů, studní a zahrad. Myslím, že se podařilo uskutečnit i celou řadu dalších smysluplných věcí, ale to musí posoudit jiní... Svou aktivitou v SMS ČR chci pozvednout naši organizaci na patřičnou úroveň také v tématech, která se týkají životního prostředí.

Jan Bartonička

Legislativní analytik SMS ČR

V roce 2009 jsem získal titul Bc. v oboru politologie na Filosofické fakultě UK, Právníckou fakultu UK jsem absolvoval v roce 2011. V průběhu studia jsem se zajímal zejména o právo veřejné. V SMS ČR, jehož řady jsem

rozšířil na jaře letošního roku, se kromě právních záležitostí a připomínkování legislativních návrhů věnuji i organizaci debat a vzdělávacích seminářů.

Jan Ryba

Předseda krajského shromáždění SMS ČR Karlovarského kraje

Jmenuji se Jan Ryba, v komunální politice jsem činný od roku 1998 jako místostarosta a od roku 2006 jako starosta obce Poustka v Karlovarském kraji. Po roce 2006 jsem se začal hlavně soustředit na dotační politiku a zatím jsme byli úspěšní zhruba ve čtyřiceti podaných žádostech. Velký úspěch spatřuji v komunitním plánování s aktivní účastí občanů naší obce, jehož výsledkem je nové multifunkční hřiště a geopark. V soutěži Vesnice roku 2011 jsme obdrželi ocenění za inovativní přístup ke komunitnímu plánování. Letos jsme získali Cenu naděje pro živý venkov v rámci krajského kola. Velký význam přikládám podpoře cestovního ruchu - návoštovníkům máme v obci co nabídnout (hrad Seeberg, kostel sv. Wolfganga, krásnou naučnou stezku a také hotely a krásnou přírodu nedaleko Františkových Lázní). Čeká nás ještě mnoho práce - nová kanalizace, vodovod a spousta jiné „neviditelné práce“.

Tomáš Hájek

Předseda krajského shromáždění SMS ČR Libereckého kraje

Původní profesí jsem zeměměřič, kteroužto kratochvíli jsem před svým starostenstvím coby životník s láskou vykonával. Obec Poniklá, malebně rozprostřena na západních svazích nebesných Krkonoš, hostí 1162 duší. Je mi ctí vykonávat správu obce od podzimu 2010. Coby lídr „Ponikelského obrození“ jsem vstoupil na kolbiště obecní politiky s předsevzetím obec zcela oddlužit, svěřený majetek řádně spravovat a v maximální míře podpořit spolkový a kulturní život obce. Hovořit o úspěších je předčasné a z mých úst snad i nepatřičné. Radost mám z toho, že v polovině mandátu (i přes propad výnosu daní) budeme moci konstatovat snížení obecních dluhů z bezmála 9 mil. na polovinu. Těší mne, že nalézáme celoobecní shodu na prioritách udržení a velebení školy, školky, knihovny, na restauraci památek a postupných opravách obecního majetku - na úkor budování nových staveb. Užívám si renesanci spolkového života, kdy vedle tradičních nám vznikají spolky nové, které přispívají svojí hříbnou k pestrému společenskému dění.

Regionální školství: ministr Fiala přinesl zklidnění

Nedlouho po svém nástupu ministr školství Petr Fiala zaznamenal, jak akutní problém v podobě hrozby krize regionálního školství zdědil po svém předchůdci. Jedno z hlavních témat, které burcovalo starosty, zřizovatele základních škol, bylo příčinou série aktivit, které usilovaly o jediné - zamítnout Koncepční záměr reformy financování regionálního školství jako celek a začít novou odbornou diskusi na téma změn ve venkovském základním školství. Poslední výraznou aktivitou, na které mělo lví podíl i Sdružení místních samospráv ČR, byla petice „Za záchranu českého regionálního školství.“ Čítala nakonec úctyhodných 63 000 podpisů a byla předána Parlamentu ČR. Ve středu 8. června se pak konalo veřejné slyšení v Senátu, kde ministr školství definitivně potvrdil stažení problematického záměru finančních škrtů v regionálním školství. „Velmi

mile mě překvapila vstřícná slova ministra Fialy, který si je vědom významu venkovského školství a podporuje zachování sítě regionálních základních škol včetně vesnických,“ uvádí k ministrovu vystoupení starosta Tupes a předseda Pracovní skupiny SMS ČR pro školství a sport Oldřich Vávra. Ministr dále vyjádřil vůli ke spolupráci, komunikaci a diskusi s odbornou i laickou veřejností. MŠMT bude dále hledat optimální model financování odpovídající proměnlivému demografickému vývoji s důrazem na kvalitu a další funkce škol. Další diskuse bude probíhat poté, co bude znám výdajový rámec státního rozpočtu pro kapitolu školství. Jak dále zdůraznil další z iniciátorů petice a člen petičního výboru Petr Halada, starosta z Kamýku nad Vltavou, „uskutečnění předchozích návrhů ministerstva školství by negativně postihla výraznou

Starosta Petr Halada hovoří při předání petice SMS ČR v Senátu (foto: Martin Vlček)

část škol, obcí a měst, obyvatele venkova a především žáky samotné, kteří by byli nuceni dojíždět mnoho kilometrů daleko, do přeplněných centrálních škol.“

-tch-

Kontakty na SMS ČR: Adresa sídla SMS ČR je Zlín - Prštné, Nábřeží 599, 760 01, telefony: 577 688 203, 605 345 806, internet: www.smscr.cz, email: info@smscr.cz, Informační zpravodaj SMS ČR vydává Sdružení místních samospráv ČR se sídlem Zlín 760 01, Nábřeží 599, IČ: 75130165, www.smscr.cz, info@smscr.cz, místo vydání Zlín, dat. vydání 23. 7. 2012, č. 3/2012, ev.č. MK ČR E 20029. Výkonný redaktor: Mgr. Tomáš Chmela; Redakční rada: Ing. Josef Bartoněk, předseda; Edita Nezvalová, Jan Pijáček, Ing. Věra Kovářová, Ing. Jiří Nešpor. Grafické zpracování: Ing. Petr Machů www.grafikplus.cz